

foreligger andet, end at Fru Bransholm, da der opstod Spørgsmaal om, hvorvidt en enkelt Ting var foregaaet paa „Hebron“, som hun mente ikke var foregaaet der, spurgte sine Medhjælperker og dernæst alle Pigerne, om nogen af dem kunde huske noget derom. Paa Grundlag af dette siger det ærede Medlem, at Fru Bransholm har paavirket Pigerne med Hensyn til, hvad de skulde forklare i Retten.

Det ærede Medlem siger, at hun har mishandlet den lille Ellen for at bruge hende til at dupere fremmede og stikke dem Blaar i Øjnene, naar de kom til Anstalten. Ogsaa dette er en Beskyldning, der ikke har det allermindste Grundlag i de foreliggende Forhør. Hvad Behandlingen af denne lille Ellen angaar — jeg ser, at hun skal males og ophænges i det ærede Medlems Dagligstue —, saa giver det Billede, der fremgaar af Forhørene, en ganske anden Opfattelse end den, der er kommen til Orde i det ærede Medlems Udtalelser baade i Pressen, paa Møderne og her i Salen. Der er derefter ingen Tvivl om, at Fru Bransholm har netop holdt meget af dette lille Barn og netop har gjort meget for det. Men ganske vist er det oplyst, at Fru Bransholm vilde vænne dette Barn af med at ligge vaad om Natten. Og det finder det ærede Medlem er saa overordentlig grusomt. Jeg tror, det er noget, som overordentlig mange Forældre have deres store Vanskeligheder og Plage med, og overfor hvilket man søger at finde paa alle mulige Ting for at faa Børnene bort fra den Vane. Fru Bransholm har brugt den Fremgangsmaade, at naar et Barn trods Formaning ikke kunde ligge tørt om Natten, maatte Barnet staa nogen Tid med det vaade Lagen i Haanden, for at Barnets Villie derigennem skulde vækkes. Hvorvidt saadant noget hjælper, skal jeg lade være usagt. Det maa de Folk, som forstaa sig paa Børneopdragelse og have haft den Slags Tilfælde, bedre kunne bedømme end jeg. Saa kommer det ærede Medlem her og fremsætter den ny Beskyldning mod Fru Bransholm, at hun har ladet Ellen staa med det vaade Lagen, for at de andre Pjgebørn skulde more sig over og le ad det. Det er jo en Beskyldning for Hjerteløshed, som det ærede Medlem ikke burde fremsætte, naar han ikke i det foreliggende Materiale har noget at støtte den paa.

Jeg siger altsaa, at det er oplyst, at mørk Arrest og Ris har været anvendt

paa „Hebron“, men det er noget, som hører Fortiden til. Det er noget, som det ærede Medlem i sin Agitation og i sine Angreb paa Fru Bransholm ganske har overset. Det ærede Medlem har ganske overset, at det netop er noget, hvis Afskaffelse skyldes Børneloven, og den Maade, hvorpaa Børneloven er bleven administreret. Der er i og for sig ikke noget i Vejen for, at der ifølge Børneloven kunde anvendes baade mørk Arrest og Ris, men Børneloven er bleven administreret, ført ud i Livet paa den Maade, at disse Ting ikke længere have kunnet anvendes paa „Hebron“. Det er jo nemlig ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at med Hensyn til Børneloven, er Administrationen gaaet videre i det gamle Spor. Tværtimod, den Tilstand, som er indført i Kraft af Loven, er netop en Tilstand, som paa en Mængde Omraader bryder med Fortiden, og gør dette netop paa den Maade, som var forudsat under Forhandlingerne her i Rigsdagen. Det ærede Medlem siger: Overværgeraadet er daarligt sammensat, hvem sidder i Overværgeraadet? Sidder der Skolemænd? Der skulde være en Mand, der forstod sig paa den højere Pædagogik. Jeg tror nu dog ikke, at det, det skulde komme an paa, skulde være at sørge for, at disse Børn lærte Latin, Metafysik og alt, hvad der ellers hører til det højere Skolevæsen. Jeg tror netop, det er godt, at der i Overværgeraadet sidder en Mand som Landstingsmand Johansen, en Mand, der kender de Hjems Forhold, hvorunder disse Børn dels ere opfødte og dels i Fremtiden ville komme til at virke.

Det ærede Medlem klager saa over, at Friis og Brun, der sidde i Overværgeraadet, ere Jurister.

Maa jeg blot indskyde den Bemærkning, at naar det ærede Medlem siger, at Brun anser det for en Forbrydelse at være i Familie med en Socialdemokrat, er det en af disse Paastande, det ærede Medlem har saa let ved at slynge ud, det ærede Medlem glemmer jo — uvidende derom kan han jo ikke være —, at der netoppaa Bruns Foranledning er kommet Socialdemokrater ind i forskellige Opdragelsesanstalters Tilsynsraad. Jeg skal siden komme nærmere tilbage dertil.

Det ærede Medlem siger, at Friis og Brun ere begge Jurister. Jeg skal deroverfor sige, at det netop er nødvendigt, at der i Overværgeraadet findes den allerbedste juridiske Indsigt og Viden, man kan skaffe, thi en meget væsentlig Del af Over-